

Nous nous sommes servis de cette réaction de l'or avec la phéno-
lophthalin pour déceler de très faibles quantités d'or.

Dans le tableau ci-dessus est montrée la sensibilité de la réaction.

**ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ. — 'Ο καινοφανής (Nova) άστήρ του 'Ηρακλέους*, υπό
Σ. Πλακίδου.** 'Ανεκοινώθη υπό του κ. Κ. Μαλτέζου.

Κατά τηλεγραφικήν ἐγκύκλιον του ἐν Κοπεγχάγη Διεθνούς Γραφείου 'Αστρον.
Τηλεγραφημάτων ἡ αἰφνιδια ἀνάλαμψις καινοφανοῦς ἀστέρος ἐν τῷ ἀστερισμῷ του
'Ηρακλέους ἐσημειώθη τὸ πρῶτον τῇ 13^ῃ Δεκεμβρίου 1934 ὑπὸ του κ. J. P. M.
Prentice, διευθυντοῦ του τμήματος μετεώρων τῆς Βρεττ. 'Αστρ. 'Ενώσεως. 'Εν
τούτοις, κατὰ ταχυδρομικὰς πληροφορίας του 'Ε. 'Αστεροσκοπείου 'Αθηνῶν, ληφθεῖσας
μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀνακαλύψεως, ἡ ἐμφάνισις του προσωαίρου τούτου
ἀστέρος ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν του κ. Α. Σπετσίωτου, ιδιώτου ἐν Ἐυλοφάγῳ
τῆς Κύπρου, μεταξύ τῆς 20^{ῆς} - 25^{ῆς} Νοεμβρίου 1934.

Λόγῳ δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἡ συστηματικὴ ἐν 'Αθήναις παρακολούθησις
του ἐν λόγῳ ἀστέρος δὲν κατέστη δυνατὴ πρὸ τῶν ἀρχῶν 'Ιανουαρίου ἐ. ἔ.

Αἱ κατωτέρω παρατιθέμεναι παρατηρήσεις ἐγένοντο διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπὸ
τῶν κ.κ. Σ. Πλακίδου (P), Γ. 'Αδαμοπούλου (A), Δ. Κωτσάκη (K) καὶ I. Φωκᾶ (F).
'Ὡς ἀστέρες συγκρίσεως ἐλήφθησαν οἱ ἀκόλουθοι:

'Αστήρ	Μέγεθος	'Αστήρ	Μέγεθος
γ Dra	= 2,42	δ Her	= 3,16
ε Boo	= 2,70	π Her	= 3,36
β Her	= 2,81	η Her	= 3,61
δ Cyg	= 2,98	ι Her	= 3,79
β Dra	= 2,99	ε Her	= 3,92

'Ο Νέος 'Ηρακλέους παρατηρηθεὶς ὑφ' ἡμῶν διὰ του ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου
Δωρίδου (Gautier 400 m/m) παρουσιάζει συνήθη ὄψιν ἀπλανοῦς, χρώματος χρυσο-
κιτρίνου, ποικιλομένου ὑπ' ἐρυθρῶν καὶ ἰωδῶν ἀκτίνων. 'Επιμελὴς ἐξέτασις τῆς περι-
αυτὸν περιοχῆς ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι περίξ του νέου ἀστέρος δὲν ὑφίσταται νεφελῶδες
περίβλημα, ἀνάλογον πρὸς τὸ παρατηρηθὲν ἄλλοτε περίξ διαφόρων προγενεστέρων
καινοφανῶν ἀστέρων, ὡς λ. χ. περίξ του Νέου Περσέως (1901). Συνεπῶς θὰ ἠδύνατο
νὰ λεχθῆι ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἔχομεν μίαν ἔτι ἐπιβεβαίωσιν του γεγο-
νότος, καθ' ὃ ἡ ἐμφάνισις νεφελώδους περιβλήματος περίξ τῶν καινοφανῶν ἀστέρων
ἀποτελεῖ μᾶλλον ἐπιγενέστερον τῆς ἀναλάμψεως στάδιον τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν, παρὰ

* S. PLAKIDIS.—Nova Hercules 1934.

εξήγησιν τῆς αἰφνιδίας ἐμφανίσεως των ὡς ἀποτελέσματος τῆς συναντήσεως σκοτεινοῦ νέφους μετὰ τινος τέως ἀμυδροῦ ἀστέρος, οἷος ὁ περι οὐ ὁ λόγος, ὅστις κατὰ μαρτυρίας παλαιῶν φωτογραφικῶν πλακῶν ἦτο μεγέθους 15^{ου} περίπου.

Ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν μέχρι τοῦδε παρατηρήσεων τοῦ Νέου Ἡρακλέους, ἡ λαμπρότης αὐτοῦ παρουσιάζει συχνὰς ἀνωμάλους διακυμάνσεις φθίνοντος εὗρους, ὁ δὲ κλάδος ἀποσβέσεως τῆς καμπύλης φωτὸς αὐτοῦ ἔχει κλίσιν προαγγέλλουσαν βραδεῖαν καὶ μακροχρόνιον κάθοδον τῆς λάμπσεως πρὸς τὸ ἐλάχιστον. Τὰ φαινόμενα ταῦτα, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει φωτογραφικῶν παρατηρήσεων ἀνακοινωθείσα ὑπὸ τοῦ κ. Esclangon πληροφορία — ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιβεβαιωθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλων παρατηρητῶν — περὶ ἐμφανίσεως γύρω τοῦ ἀστέρος περιδεραιίου ἐκ φωτεινῶν συγκεντρώσεων ἐχουσῶν ἀστρικήν ὄψιν καὶ μέγεθος 15^{ου} περίπου, συνηγοροῦσι σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς ἀλλαχοῦ¹ διατυπωθείσης θεωρίας, καθ' ἣν αἱ ἀνώμαλοι κυμάνσεις τῆς λάμπσεως τῶν ἐν γένει μεταβλητῶν ἀστέρων ὀφείλονται εἰς ἐκρήξεις, ἐπαναλαμβανόμενας κατ' ἀκανόνιστα δικστήματα, συνεπεῖα φαινομένων ἀναλόγων πρὸς τὰ παρατηρούμενα κατὰ τὸν βρασμὸν τῶν ὑγρῶν ἢ τὴν θραῦσιν τῶν κυμάτων.

1935	TMAG	Mg.	O.	1935	TMAG	Mg.	O.	1935	TMAG	Mg.	O.
Janv. 3	4 ^h 20 ^m	3,0	P.	Janv. 24	4 ^h 35 ^m	2,9	K.	Févr. 9	16 ^h 25 ^m	3,0	K.
3	5 0	3,1	K.	24	15 25	2,7	K.	10	14 10	2,9	P.
3	5 0	3,2	F.	27	4 40	3,1	P.	14	15 10	3,6	K.
4	4 30	2,6	P.	28	14 15	3,4	K.	16	15 50	3,7	K.
4	4 30	2,7	F.	28	14 20	3,3	P.	17	13 30	3,2	K.
7	4 55	2,8	K.	29	14 25	3,5	P.	17	15 55	3,0	K.
10	16 35	2,7	K.	29	14 55	3,5	K.	18	15 30	3,5	K.
11	16 45	2,7	K.	30	15 15	3,8	K.	20	15 10	3,3	K.
12	16 30	2,7	K.	31	14 10	3,2	P.	20	16 15	3,4	K.
15	15 15	3,1	K.	31	15 0	3,4	K.	21	10 39	3,9	F.
17	4 40	2,9	K.	Févr. 1	13 15	3,3	P.	21	15 55	3,8	K.
17	4 45	2,7	P.	1	16 0	3,7	K.	22	9 50	3,4	F.
17	4 45	2,8	F.	2	13 30	3,4	P.	22	10 35	3,3	K.
17	14 25	2,7	K.	2	16 5	3,4	K.	22	15 50	3,0	K.
18	16 55	2,4	K.	3	14 35	3,5	P.	23	15 40	3,4	K.
22	15 10	2,8	K.	3	15 10	3,6	K.	24	11 0	3,4	A.
22	16 25	2,6	F.	4	16 35	3,4	K.	24	15 55	2,8	K.
23	4 30	3,1	K.	6	13 52	2,7	P.	25	9 0	3,4	F.
23	4 35	3,1	P.	6	15 10	2,8	K.	25	11 40	3,3	A.
23	4 35	3,1	F.	7	15 40	2,7	K.	25	14 25	3,2	K.
24	4 28	2,9	F.	9	14 50	2,8	P.				

¹ EDDINGTON-PLAKIDIS.—Irregularities of period of Long - period Variable Stars.

RÉSUMÉ

L'auteur informe que la Nova avait été observée entre le 20 et le 25 Nov. 1934 par M. A. Spétsiotis de Chypre, mais qu'elle fut signalée à l'Observatoire d'Athènes après la publication de sa découverte par M. Prentice. En résumant les observations de la Nova, faites à l'oeil nu par lui et d'autres observateurs, il affirme l'absence de nébulosité autour de l'étoile, et il en conclut que l'apparition d'une telle nébulosité constitue plutôt une indication d'évolution déjà avancée, qu'une explication de la question des Novae, dont l'éclat soudain doit être attribué aux phénomènes d'explosion.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ